

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4ECdo/3/2020
Identifikačné číslo spisu:	2712201744
Dátum vydania rozhodnutia:	31.03.2020
Meno a priezvisko:	JUDr. Alena Svetlovská
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2020:2712201744.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej LICITOR factoring s.r.o., so sídlom v Žiline, Sládkovičova 6, IČO: 36 435 601, zastúpenej KUBINEC & PARTNERS advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom v Banskej Bystrici, Nám. SNP 17, proti povinným 1/ O. O., 2/ V. O., obaja bývajúcí v Z. o vymoženie 5 719,02 eur s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Senica pod sp.zn. 3 Er 228/2012, o dovolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 20. decembra 2017 sp.zn. 26 CoE 137/2017, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Povinným nárok na náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Senica (ďalej len „exekučný súd“) uznesením z 15. februára 2017 č.k. 3 Er 228/2012 I. zastavil exekúciu vedenú súdnou exekútorkou JUDr. Blankou Ružekovou (so sídlom Exekútorského úradu Fajnorova 1547/13, Senica) pod sp.zn. EX 167/2012 a II. zaviazal oprávnenú zaplatiť súdnemu exekútorovi náhradu trov exekúcie v sume 52,84 eur, a to do troch dní odo dňa právoplatnosti napadnutého rozhodnutia. V odôvodnení svojho rozhodnutia s poukazom na § 39 ods. 4, § 57 ods. 1 písm. m/, § 243f ods. 1, ods. 4 a ods. 6, § 196, § 200 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení účinnom do 30. júna 2016 (ďalej len „Exekučný poriadok“) mal za preukázané, exekučný titul bol vydaný na základe nároku zo zmenky, preto bola oprávnená vyzvaná na doplnenie návrhu na vykonanie exekúcie. Ako exekučný súd ďalej uviedol, z doplnenia návrhu, ako ani z obsahu pripojeného súdneho spisu Okresného súdu Bratislava V sp.zn. 3 Zm 1005/2010 však nemal preukázané, že by vymáhaný nárok nevznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou, t.j. sú tu v zmysle § 243f ods. 4 Exekučného poriadku dôvody na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. m/ Exekučného poriadku. Exekučný súd po oboznámení sa s konaním predchádzajúcim vydaniu exekučného titulu zistil, že v ňom nebolo prihladené na prípadné neprijateľné zmluvné podmienky, obmedzenie alebo neprípustnosť použitia zmenky, prípadne na rozpor s dobrými mravmi

alebo zákonom, pričom v exekučnom konaní oprávnená nepreukázala opak. O trovách exekučného konania rozhodol podľa § 200 ods. 2 a § 196 Exekučného poriadku.

2. Krajský súd v Trnave (ďalej len „odvolací súd“) na odvolanie oprávnenej uznesením 20. decembra 2017 sp.zn. 26 CoE 137/2017 I. uznesenie exekučného súdu s poukazom na § 387 ods. 1, 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „C.s.p.“) potvrdil, II. odvolanie oprávnenej voči II. výroku uznesenia exekučného súdu podľa § 386 písm. c/ C.s.p. odmietol, III. rozhodol tiež o náhrade trov odvolacieho konania. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že exekučný súd správne zistil skutkový stav veci a z takto zisteného skutkového stavu urobil správny právny záver a svoje rozhodnutie dostatočne a presvedčivo odôvodnil, preto sa odvolací súd s týmto rozhodnutím v celom rozsahu stotožnil. Na zdôraznenie správnosti rozhodnutia exekučného súdu odvolací súd uviedol, že zmenkový súd vôbec neskúmal spotrebiteľskú zmluvu, z ktorej plnenie bolo zabezpečené predloženou zmenkou, keďže rozhodoval len na základe tvrdenia oprávnenej a priloženého originálu zmenky, a teda v základnom konaní nebolo prihliadnuté na prípadné neprijateľné podmienky, obmedzenie alebo neprípustnosť použitia zmenky, prípadne rozpor s dobrými mravmi alebo zákonom. Ohľadne odmietnutia odvolania voči trovám exekúcie odvolací súd zdôraznil, že rozhodnutie exekučného súdu bolo vydané 15. februára 2017, kedy nebolo proti výroku o trovách exekúcie možné podať odvolanie podľa § 58 ods. 6 Exekučného poriadku. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 256 ods. 1 a § 262 ods. 1, 2 C.s.p.

3. Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podala oprávnená dovolanie, prípustnosť ktorého vyvodzovala z § 421 ods. 1 písm. b/ C.s.p. Navrhla, aby dovolací súd napadnuté uznesenie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

4. Povinní 1/ a 2/ sa k dovolaniu písomne nevyjadrili.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) ako súd dovolací (§ 35 C.s.p.) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 C.s.p.) oprávnená, v neprospech ktorej bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.), riadne zastúpená advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.), bez nariadenia pojednávania (§ 443 C.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť. Na stručné odôvodnenie rozhodnutia (§ 451 ods. 3 veta prvá C.s.p.) dovolací súd uvádza nasledovné:

6. Podľa C.s.p. sa postupuje, ak je daná právomoc súdu, pokiaľ Civilný mimosporový poriadok, Správny súdny poriadok alebo iný zákon neustanovuje inak (viď § 2 C.s.p.). Z hľadiska právnej úpravy prípustnosti dovolania „iným“ zákonom v zmysle § 2 C.s.p. je tiež Exekučný poriadok.

7. Podľa § 202 ods. 4 Exekučného poriadku v znení účinnom od 1. apríla 2017 dovolanie, ani dovolanie generálneho prokurátora proti uzneseniu vydanému v exekučnom konaní nie je prípustné.

8. V danom prípade odvolací súd rozhodol 20. decembra 2017. Dovolanie, ktoré bolo podané 4. mája 2018, smeruje „proti uzneseniu vydanému v exekučnom konaní“.

9. Najvyšší súd dovolanie oprávnenej, prípustnosť ktorého je ustanovením § 202 ods. 4 Exekučného poriadku (v znení od 1. apríla 2017) výslovne vylúčená, odmietol podľa § 447 písm. c/ C.s.p.

10. Povinní 1/ a 2/ boli v dovolacom konaní v plnom rozsahu úspešní (§ 255 ods. 1 C.s.p.), trovy dovolacieho konania im však najvyšší súd nepriznal, nakoľko im žiadne preukázateľne nevznikli (viď uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 28. februára 2018 sp.zn. 7 Cdo 14/2018, R 72/2018).

11. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.